

Underbilag 6 til Bilag 2.

Det rets- og statsvidenskabelige Fakultet
ved Københavns Universitet.

København, den 19. Marts 1924.

Samtidig med at fremsende Afskrift af et Andragende fra de Underretssagførere, der i Henhold til Retsplejelovens § 1031, 1ste Stykke, fik Lov til at møde for Landsretten, og som gaar ud paa, at de nu ogsaa faar Ret til at benævne sig Landsretssagførere, samt en Protest derimod fra omtrent alle dem, der i Henhold til Retsplejelovens § 121, jfr. § 123, har opnaaet Beskikkelse som Landsretssagførere, har De paa det nedsatte Arbejdsudvalgs Vegne anmodet Fakultetet om en Udtalelse om dets Syn paa det af Underretssagførerne stillede Krav.

Paa den herved givne Anledning skal Fakultetet udtale, at man maa anse det for stridende mod Retsplejelovens hele Ordning af Forholdet mellem Underretssagførere og Landsretssagførere og derfor som vildledende samt ubilligt overfor de Landsretssagførere, der har opfyldt Lovens strengere Krav, om Sagførere med væsentlig ringere Uddannelse end den af Landsretssagførere krævede skulde blive fuldt ud ligestillede med de sidstnævnte, endog hvad selve Benævnelsen angaar.

P. F. V.

Knud Berlin,
d. A. Dekanus.

Hr. Landsretssagfører Charles V. Nielsen.

p. v. c.

Cai Berg,
Landsretssagfører.